

NEJVYŠŠÍ SOUD

Burešova 20, 657 37 Brno

Spisová značka: S 219/2017

Pravidla pro výběr kandidátů na soudce Nejvyššího soudu

Předseda Nejvyššího soudu po projednání s místopředsedou Nejvyššího soudu, s předsedy kolegií Nejvyššího soudu, se soudci Nejvyššího soudu na shromáždění dne 24. 5. 2017 a na kolegiích ve dnech 22. 7. 2020 a 16. 9. 2020, s přihlédnutím k jejich připomínkám, přijal tato pozměněná Pravidla pro výběr kandidátů na soudce Nejvyššího soudu (dále jen „Pravidla“).

Účelem těchto Pravidel je stanovit jasné požadavky a postup pro výběr a hodnocení kandidátů¹ na soudce Nejvyššího soudu na základě zákonných požadavků. Primárním cílem je proto vymezení obecných a zvláštních předpokladů, které musí splňovat osoba v případě zájmu o výkon funkce soudce Nejvyššího soudu, a stanovení transparentního postupu, v rámci něhož bude provedeno hodnocení každého kandidáta a jeho výběr zakončený v případě splnění stanovených požadavků návrhem předsedy Nejvyššího soudu na jeho přeložení nebo jmenování soudcem a přidělení k Nejvyššímu soudu podaným ministrowi spravedlnosti. V neposlední řadě slouží tato Pravidla k seznámení odborné i laické veřejnosti s podmínkami a procesem výběru kandidátů na soudce Nejvyššího soudu.

Přestože i v minulosti byly, byť spíše výjimečně, jmenovány určité osoby bez justiční praxe soudci a následně přiděleny k Nejvyššímu soudu, dosavadní postup při obsazování Nejvyššího soudu byl charakteristický následováním kariérního modelu, kdy se soudci tohoto soudu v zásadě stávaly osoby, které dříve zastávaly soudcovskou pozici na nižším stupni soudní soustavy. Základním (převažujícím) způsobem doplňování uvolněných míst soudců na Nejvyšším soudě jistě i v budoucnu zůstane kariérní postup, kdy soudci nižších soudů projdou více články soudní soustavy, v ideálním případě okresním, krajským i vrchním soudem. S narůstající složitostí a komplexností práva si je Nejvyšší soud vědom při převážném zachování, a v mnohých směrech i vylepšení stávajícího modelu, rovněž možnosti jeho doplnění zapojením zvláště úspěšných advokátů, státních zástupců, učitelů vyučujících právo na vysokých školách (dále jen „akademici“) či dalších mimořádných právnických osobností, které splňují zákonné předpoklady pro jmenování soudcem, do své rozhodovací činnosti s cílem přispět k šíření myšlenkové plurality i otevřenosti Nejvyššího soudu.

Formulování jasných pravidel pro výběr a hodnocení kandidátů na soudce Nejvyššího soudu otevře výběrový proces širokému okruhu právníků jak z řad justice, tak i z ostatních právnických profesí, kteří mají zájem o rozvoj práva v České republice a usilují osobní činností napomoci výkonu spravedlnosti. Současně představuje možnost pro veřejnost vyjádřit se k jednotlivým kandidátům a k jejich případnému přeložení nebo jmenování k Nejvyššímu soudu. Neodmyslitelnou součástí této komunikace musí být diskuse nad obsazováním soudu a prostřednictvím ní i veřejná kontrola nad průběhem jmenování soudců Nejvyššího soudu.

¹ Pokud je v textu použitý pojem „kandidát“ v jednotném čísle, vztahuje se jak na muže, tak i na ženy.

Nejvyšší soud si je vědom toho, že výběr kandidátů na pozici soudce jakéhokoli soudu nelze zcela svázat předem danými a výjimky nepřipouštějícími kritérii. Pro zajištění transparentnosti výběrového procesu však považuje za nutné vymezit důležité kvalitativní a kvantitativní požadavky kladené na osoby, které se chtějí stát soudci Nejvyššího soudu. Současně upozorňuje, že kandidát by měl v rozumné míře splňovat všechny uvedené požadavky s tím, že vynikající výsledky v určité oblasti mohou kompenzovat dílčí nedostatky v oblasti jiné, přičemž se zohledňuje i deklarovaná snaha kandidáta plně rozvíjet svůj potenciál tam, kde je to pro výkon soudcovské funkce u Nejvyššího soudu potřebné a žádoucí.

I. Zákonné a další obecné předpoklady pro přeložení nebo přidělení soudců k Nejvyššímu soudu

Základní pravidla pro jmenování soudců jsou obsažena v čl. 93 Ústavy. Soudce je jmenován do funkce prezidentem republiky bez časového omezení a jeho funkční období počíná okamžikem složení slibu. Soudcem může být jmenován jen bezúhonný občan, který má vysokoškolské právnické vzdělání.

Zákonné předpoklady pro jmenování soudcem blíže upřesňuje § 60 zákona o soudech a soudcích (zákon č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Jsou jimi české státní občanství, plná svéprávnost, bezúhonnost, zkušenosti a morální vlastnosti, které dávají záruku řádného výkonu funkce, věk minimálně 30 let, vysokoškolské právnické vzdělání a složení odborné justiční zkoušky. Za odbornou justiční zkoušku se považuje také advokátní zkouška, závěrečná zkouška právního čkatele, notářská zkouška a odborná exekutorská zkouška. Stejně účinky má výkon funkce soudce Ústavního soudu alespoň po dobu 2 let. Všechny předpoklady musí být splněny současně. Nelze z nich činit žádné výjimky.

Přeložení k výkonu funkce soudce u Nejvyššího soudu vyžaduje mimo souhlasu předsedy Nejvyššího soudu splnění dalších dvou podmínek. První je, aby překládaný soudce vykonával právnickou činnost v délce minimálně 10 let, která je zpravidla vymezena jako činnost, jejímž hlavním předmětem je samostatná každodenní aplikace právních předpisů, činnost legislativní nebo pedagogická v právních oborech. Druhou podmínkou je vysoká odborná znalost a zkušenost dávající záruky řádného výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu (§ 71 odst. 2 a § 73 odst. 3 zákona o soudech a soudcích).

Soudcem Nejvyššího soudu se lze stát nejen na základě kariérního postupu zpravidla po předchozím projednání s předsedou soudu, z něhož je soudce překládán, se souhlasem soudce a na návrh předsedy Nejvyššího soudu, ale i na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti, byť výjimečného, o přidělení nově jmenovaného soudce k tomuto soudu, ovšem jen se souhlasem předsedy Nejvyššího soudu. K Nejvyššímu soudu může být přidělen jen soudce, který má alespoň desetiletou právní praxi a který svými odbornými znalostmi a zkušenostmi dává záruky řádného výkonu funkce (§ 67 odst. 1 a § 70 zákona o soudech a soudcích).

Mimo těchto zákonných předpokladů však každý soudce Nejvyššího soudu musí být uznávaným odborníkem, respektovanou osobností, která dosahuje výjimečných výsledků zejména v oblasti, v níž má rozhodovat u Nejvyššího soudu. Přestože je Nejvyšší soud v důsledku historického vývoje založen na specializovaných senátech, předpokladem výkonu funkce soudce je široký právní rozhled a schopnost rychle vstřebávat právní informace z jiných odvětví. Jeho přístup k řešení problémů musí být založen na interdisciplinárním pohledu na právní řád a schopnosti chápat a aplikovat právo v celé jeho složitosti, a to včetně práva srovnávacího, unijního i mezinárodního.

Osoba soudce Nejvyššího soudu musí být osobností vyzrálou, která má jasné názory, je schopna přímo a otevřeně formulovat svůj náhled na rozhodování soudu v konkrétní věci a je připravena obhajovat své postoje a být podrobena konstruktivní kritice jak ze strany ostatních soudců Nejvyššího soudu i dalších právních odborníků, tak i ze strany veřejnosti. Morální integrita, nezávislost myšlení, dobrý úsudek, pokora, rozhodnost a objektivita při rozhodování jsou nutnými požadavky kladenými na soudce Nejvyššího soudu. Nezbytná je i schopnost vyvolávat respekt a důvěru na jedné straně a schopnost přistupovat ke každému bez ohledu na prostředí, ze kterého pochází, citlivě a s respektem na druhé straně. Především musí formulovat svá rozhodnutí jednoznačně a srozumitelně s náležitou právní argumentací založenou i na konkrétních okolnostech rozhodovaného případu, a to při časovém tlaku, který je s funkcí soudce Nejvyššího soudu nevyhnutelně spojen. Nezbytné také je, aby byla schopna jasně a stručně vysvětlit průběh řízení v projednávané věci a jakékoliv učiněné rozhodnutí náležitě odůvodnit ve vztahu jak ke všem účastníkům řízení, tak i k odborné a laické veřejnosti.

Důsledné uplatňování právního řádu a budování respektu k dodržování právních norem musí být pevnou součástí jeho osobnosti a představ o profesní kariéře. Soudce Nejvyššího soudu musí být inspirací pro své kolegy a podřízené, a to jak v pracovním, tak i v osobním životě.

Každý kandidát na soudce Nejvyššího soudu si musí být vědom, že soudce je povinen vyvarovat se jakékoli činnosti, která by mohla narušit důstojnost soudcovské funkce a ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování. Vzhledem k tomu, že je osobou veřejně činnou, je povinen se chovat i v osobním životě a ve všech svých mimosoudních aktivitách a projevech zdrženlivě, musí si zachovávat odstup od politické i hospodářské soutěže, a to na jakékoli úrovni, a nesmí připustit, aby jeho případné vztahy s představiteli moci zákonodárné nebo výkonné či jinými osobami narušovaly zmíněné hodnoty, na nichž soudnictví jako jedno z odvětví veřejné moci spočívá.

II. Požadavky na kandidáty na soudce Nejvyššího soudu z nižších soudů

Požadavky na osobnostní a charakterové vlastnosti soudce, který by měl být přeložen k Nejvyššímu soudu, jako vrcholnému soudnímu orgánu zajišťujícímu jednotu a zákonnost rozhodování v občanském soudním řízení a v trestním řízení, jsou dány především vysokými nároky souvisejícími s náročností vykonávané práce, jakož i veřejným zájmem na řádném chodu justice. Z tohoto hlediska je nezbytné, aby takový soudce disponoval výbornými odbornými znalostmi a také patřičnými osobnostními a morálními předpoklady.

Jako negativum současného stavu české justice lze bezesporu vnímat neexistenci kariérního řádu a systému hodnocení soudců. S ohledem na tento nedostatek nemají soudci působící u soudů prvního či druhého stupně předem danou strukturu kariérního růstu, kdy chybí jak podmínky kariérního rozvoje, tak jasně dané postupy, které by soudcům ukazovaly předvídatelnou cestu k profesnímu růstu. Proto jsou i uchazeči o soudcovskou pozici na Nejvyšším soudě vystaveni značné nejistotě v otázce, jaké konkrétní požadavky na ně budou v rámci jejich výběru a hodnocení kladeny, a zda bude jejich snaha úspěšná.

Podle dosavadní praxe jsou soudci Nejvyššího soudu v zásadě vybíráni z řad soudců nižších stupňů soudů na základě absolvování odborné stáže, která je završena hodnocením jak ze strany příslušného senátu (příp. senátů), ve kterém působili, tak příslušného kolegia. V případě kladného hodnocení a splnění všech předpokladů pro výkon funkce soudce Nejvyššího soudu je po vyjádření soudcovské rady podán jeho předsedou návrh ministrowi spravedlnosti k trvalému přeložení soudce

k Nejvyššímu soudu. S ohledem na zajištění co největší transparentnosti tohoto výběrového procesu považuje Nejvyšší soud za potřebné vymežit postup a kritéria, která budou aplikována při rozhodování o přeložení kariérního soudce k Nejvyššímu soudu.

Každý kandidát musí být schopen proniknout do detailu a jednotlivostí řešených právních otázek při současném pochopení širších souvislostí, disponovat výjimečnými analytickými schopnostmi, být schopen pochopit širší význam svého rozhodování ve vztahu ke konkrétním účastníkům řízení i pro rozhodovací praxi nižších soudů a společnost jako celek. Kandidát musí být schopen obhajovat své postoje v kolektivu odborníků, přijmout konstruktivní kritiku, přiměřeně na ni reagovat.

Kandidát musí být také ochoten neustále rozvíjet své schopnosti a průběžně se vzdělávat, a to v rámci Justiční akademie a případně i na právnických fakultách (např. v doktorském studijním programu) a jiných českých i zahraničních vzdělávacích institucích. Za součást jeho odborného rozvoje lze považovat i jeho publikační činnost, a to jak v oblasti odborných monografií, komentářů a článků či příspěvků v odborných časopisech, a také vystupování na odborných konferencích doma i v zahraničí. U kandidáta se předpokládá znalost alespoň jednoho cizího jazyka (angličtiny, francouzštiny, němčiny apod.). V pracovním životě musí dbát na vedení svých podřízených a napomáhat jejich růstu.

V případě, že kandidát bude splňovat rozvedené předpoklady, a s ohledem na jeho vysoké odborné znalosti a morální integritu i další uvedené charakteristiky bude dávat záruky řádného výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, učiní předseda Nejvyššího soudu případně další kroky k jeho trvalému přeložení k Nejvyššímu soudu (viz v podrobnostech blíže kapitola IV. těchto Pravidel), a to při zohlednění naplnění kritérií uvedených v kapitole I. těchto Pravidel.

III. Požadavky na kandidáty na soudce Nejvyššího soudu z mimosoudního prostředí

Oddělení analytiky a srovnávacího práva Nejvyššího soudu vypracovalo právní analýzu, v níž se zabývalo aktuální situací stran jmenování soudců na vybraných evropských nejvyšších soudech. Z analýzy vyplynulo, že většina zkoumaných zemí umožňuje jmenovat soudcem nejvyšších soudů i osobu, která dříve nezastávala pozici soudce u jiného soudu. Pokud se jedná o podmínky pro jmenování těchto osob soudci, uplatňovány jsou v zásadě dva modely. První z nich nestanoví žádné specifické podmínky pro jmenování nad rámec obecných požadavků. Druhý model vychází ze zvláštních podmínek, kdy tak činí zejména stanovením přísnějších požadavků na délku právní praxe, kterou kandidát na soudce nejvyššího soudu musí absolvovat před svým jmenováním do funkce.

Primárním účelem této části Pravidel je vymežit podmínky a předpoklady, které musí splňovat osoba bez soudcovské praxe, nad rámec výše uvedených požadavků, v případě zájmu o výkon funkce soudce u Nejvyššího soudu.

Kandidát na soudce Nejvyššího soudu, který dosud nevykonával tuto funkci na jiném soudě, musí být osobou, která instituci obohatí po profesní i osobnostní stránce. Vybraný uchazeč, který splňuje zákonné předpoklady a doposud působil jako akademik, advokát, notář, exekutor nebo státní zástupce, popř. postupně či současně ve více těchto povoláních, by měl osvědčit svou mimořádnou erudici v právních oborech, která je potřebná pro výkon funkce soudce Nejvyššího soudu, a to se zásadním důrazem na přidanou hodnotu, kterou tento postup přinese Nejvyššímu soudu a především adresátům jeho rozhodovací činnosti, a to při vědomí, že výkon soudcovského povolání je službou veřejnosti.

Po stránce odborné musí být kandidát na soudce Nejvyššího soudu právníkou osobností, která je uznávána a respektována širokou odbornou veřejností. Svou mimořádnou erudici kandidát prokazuje svým dosavadním odborným působením, svou právníkou kariérou, publikační činností, vědecko-pedagogickými hodnotami, členstvím v mezinárodních a vnitrostátních odborných společnostech, vědeckých radách právnických fakult a univerzit, jakož i v redakčních radách renomovaných právnických časopisů, významnými odbornými oceněními, rozsahem citací jeho publikovaných právních názorů v odůvodněných soudních rozhodnutích, a to zejména rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, apod. Širší rozhled by měl být spojen s vystupováním kandidáta na vnitrostátních i mezinárodních konferencích a seminářích, čímž musí prokázat schopnost formulovat své tvůrčí odborné závěry a s potřebnými argumenty je i obhájit.

Pouze ve výjimečně odůvodněných případech by se mělo jednat o osobu, která je mladší 40 let a nevykonává právníkou odbornou činnost po dobu delší než 15 let; takovou výjimku je možno připustit zejména u osobností, kterým byla po příslušném řízení udělena vědecko-pedagogická hodnost docent nebo profesor z právního oboru souvisejícího s rozhodovací činností Nejvyššího soudu (§ 71 až 74 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů).

Vzhledem k náročnosti rozhodovací činnosti u Nejvyššího soudu je nutné, aby si kandidát na místo soudce, který dosud nevykonával tuto funkci u nižšího soudu, byl vědom zatížení, které se spojuje s prací soudce Nejvyššího soudu. Musí být schopen pracovat jako člen senátu i příslušného kolegia, konstruktivně spolupracovat se svými kolegy, efektivně plánovat čas, jakož i rozvrhovat práci mezi své podřízené.

V případě, že kandidát bude splňovat rozvedené předpoklady, a s ohledem na jeho vysoké odborné znalosti a morální integritu i další uvedené charakteristiky bude dávat záruky řádného výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, učiní předseda Nejvyššího soudu případné další kroky k jeho jmenování soudcem a k následnému přidělení k Nejvyššímu soudu (viz v podrobnostech blíže kapitola IV. těchto Pravidel), a to při zohlednění naplnění kritérií uvedených v kapitole I. těchto Pravidel.

IV. Proces výběru kandidátů na soudce Nejvyššího soudu

Soudci Nejvyššího soudu jsou vybírání zásadně na základě výsledku hodnocení zákonných předpokladů a dalších shora uvedených kritérií, která osvědčují náležitě odborné znalosti a zkušenosti, jež dávají záruky řádného výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu.

A. Výběr a hodnocení kandidátů z řad kariérních soudců

Kandidáti na soudce Nejvyššího soudu jsou především vybírání na základě výsledku hodnocení absolvování odborné stáže. Návrhy kandidátů, kteří splňují zákonné předpoklady pro případné přeložení k Nejvyššímu soudu a mají zájem o absolvování odborné stáže, přijímá předseda Nejvyššího soudu a vyhodnocuje je ve spolupráci s jeho místopředsedou a předsedou příslušného kolegia. Kandidát na absolvování stáže musí jako soudce dlouhodobě dosahovat vynikajících výsledků a být uznávaným a respektovaným odborníkem. Musí se jednat o kandidáta s již vyzrálou osobnostní profilací, který bude přínosem pro Nejvyšší soud a jeho rozhodovací činnost.

Okruh osob podávajících návrhy na kandidáty na absolvování odborné stáže není omezen. Předpokládá se, že návrhy jsou vznášeny zvláště osobami, které s prací kandidáta přicházely

do kontaktu (zejména předseda nebo místopředseda soudu, u kterého soudce působí, předseda nadřízeného soudu atd.), tedy nejčastěji půjde o soudce či funkcionáře soudu, u něhož daný soudce působí či působil, příp. i jako stážista. Také se může jednat o návrhy vznášené senáty a předsedy kolegií Nejvyššího soudu, odvolacími senáty nižších soudů či jejich předsedy a jinými funkcionáři.

Soudci, kteří mají zájem o absolvování odborné stáže na Nejvyšším soudě, mohou také sami podávat své žádosti, a to prostřednictvím předsedy soudu, u něhož vykonávají soudcovskou funkci. Předseda dotčeného soudu následně postoupí žádost předsedovi Nejvyššího soudu se svým stanoviskem k absolvování stáže a případnému trvalému přeložení soudce, k němuž připojí hodnocení jeho dosavadní činnosti zpracované zejména na základě vlastní rozhodovací praxe, vyjádření odvolacího soudu, příp. senátu, ve kterém v minulosti již absolvoval stáž u vyššího soudu (zvláště u vrchního soudu, Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu), anebo předsedy tohoto vyššího soudu.

Předseda Nejvyššího soudu při rozhodování o umožnění kandidátovi absolvovat odbornou stáž vychází z hodnocení, které pro tyto účely vyžádá od předsedy dotčeného soudu nižšího stupně (netvoří-li již součást žádosti podané kandidátem), odvolacího senátu vyššího soudu a případně také předsedy soudu, u něhož kandidát v minulosti absolvoval odbornou stáž. Pokud kandidát v minulosti již vykonal stáž u Nejvyššího soudu, přihlédne i k hodnocení této stáže. Konečné rozhodnutí předsedy Nejvyššího soudu o umožnění absolvování stáže bude učiněno na základě vyjádření předsedy příslušného kolegia Nejvyššího soudu s přihlédnutím k vyjádření předsedy a soudců senátu (příp. senátů), ve kterém by měl působit, a soudcovské rady Nejvyššího soudu.

K průběhu odborné stáže soudce bude k jejímu závěru, popř. po jejím skončení, předsedou příslušného kolegia vypracováno hodnocení, a to zejména na základě vyjádření soudců senátu (příp. senátů), v němž dotčený kandidát působil. V případě kladného závěru této hodnotící zprávy si předseda Nejvyššího soudu od něj vyžádá předložení dokladů o dosaženém vzdělání v tuzemsku i v zahraničí, o průběhu a výsledcích jeho dosavadní právnické kariéry, významných výsledcích v publikační či pedagogické činnosti, jazykových znalostech, absolvování odborných stáží a dalších dokladů. Pokud na základě vyhodnocení všech shora uvedených požadavků dospěje předseda Nejvyššího soudu k závěru, že dotčená osoba s přihlédnutím k její specializaci může být přínosem pro Nejvyšší soud, představí kandidáta vhodným způsobem veřejnosti (např. zveřejněním na webových stránkách Nejvyššího soudu) a příslušnému kolegiu Nejvyššího soudu.

Nejvyšší soud současně upozorňuje, že odborné stáže pro soudce nižších soudů i nadále zůstávají otevřené také pro ty osoby, které nemají zájem o trvalé přeložení k Nejvyššímu soudu.

B. Výběr a hodnocení kandidátů z mimosoudního prostředí

Předseda Nejvyššího soudu přijímá upozornění či návrhy na kandidáty na soudce Nejvyššího soudu z mimosoudního prostředí, kteří by mohli splňovat shora uvedené požadavky a u nichž je předpoklad, že mají schopnosti i motivaci zařadit se do kolektivu soudců Nejvyššího soudu. Učiněné návrhy a doporučení pak posoudí nejprve předseda Nejvyššího soudu ve spolupráci s předsedou příslušného kolegia, a to na základě přehledu dosavadní právní praxe, kterou kandidát, který doposud působil jako akademik, advokát, notář, exekutor nebo státní zástupce (příp. ve více těchto profesích), za tím účelem předloží. Kandidát na funkci soudce musí dlouhodobě dosahovat vynikajících výsledků a být uznávaným a respektovaným odborníkem. Musí se jednat o kandidáta s již vyzrálou osobnostní profilací, s předpokladem, že bude přínosem pro Nejvyšší soud a jeho rozhodovací činnost.

Pokud předseda Nejvyššího soudu na základě uvedeného předběžného posouzení dospěje k závěru, že některý z navrhovaných kandidátů by předpoklady pro jmenování a přidělení k výkonu funkce soudce u Nejvyššího soudu mohl splňovat, vyžádá od něj před zahájením výběrového řízení předložení dokladů o dosaženém vzdělání v tuzemsku i v zahraničí, absolvování odborné justiční zkoušky, příp. advokátní zkoušky, závěrečné zkoušky právního čekatele, notářské zkoušky a odborné exekutorské zkoušky (stejně účinky má výkon funkce soudce Ústavního soudu alespoň po dobu 2 let), o průběhu a výsledcích jeho dosavadní právnické kariéry, významných výsledcích v publikační či pedagogické činnosti, jazykových znalostech, absolvování odborných stáží a o splnění dalších shora uvedených požadavků. Důraz bude kladen nejen na odbornost jeho prezentací a dalších výstupů, ale také na způsob a formu jeho komunikace při prezentaci těchto výsledků jeho odborné i další činnosti.

V případě, že kandidát v minulosti pracoval jako asistent soudce, odborný poradce či pracovník odborného analytického útvaru u Ústavního soudu, Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu, Nejvyššího státního zastupitelství nebo jiný odborný pracovník u soudů nebo státních zastupitelství nižších stupňů, předloží také hodnocení o svém působení v dané pozici.

Předseda Nejvyššího soudu může kandidátu umožnit působení u Nejvyššího soudu jako poradce kolegia nebo po dohodě s příslušným soudcem jako jeho asistent v některém senátě příslušného kolegia. V případě, že kandidát absolvuje stáž v některém senátě (příp. senátech) kolegia, zpracuje předseda příslušného kolegia k jejímu závěru, příp. po jejím skončení, hodnocení, a to zejména na základě vyjádření soudců senátu (příp. senátů), v němž dotčený kandidát působil.

Následně pak předseda Nejvyššího soudu představí kandidáta příslušnému kolegiu Nejvyššího soudu a vhodným způsobem veřejnosti (např. zveřejněním na webových stránkách Nejvyššího soudu), aby se k němu mohla vyjádřit. Kolegiu současně předloží i veškeré podklady a informace o představeném kandidátovi. Před předstoupením kandidáta před příslušné kolegium Nejvyššího soudu, předseda Nejvyššího soudu požádá předsedu daného kolegia o vyjádření k možnosti působení kandidáta u některého senátu Nejvyššího soudu v rámci příslušného kolegia. Vyjádření bude vypracováno i s přihlédnutím ke stanovisku členů senátu Nejvyššího soudu (popř. více senátů), u něhož (nichž) by kandidát mohl v budoucnu působit.

C. Vystoupení před kolegiem Nejvyššího soudu

V rámci vystoupení před kolegiem Nejvyššího soudu kandidát, který nevykonal stáž na Nejvyšším soudu vůbec, nebo jehož stáž u Nejvyššího soudu byla ukončena před více než jedním rokem, vysvětlí, v čem vidí přínos svého případného budoucího působení pro Nejvyšší soud, kolegium i senát (či senáty), do kterého by mohl být podle své odbornosti nebo specializace zařazen, objasní svoje představy o budoucím profesním a osobnostním rozvoji v případě působení u Nejvyššího soudu, nastíní možnosti svého odborného a kariérního růstu a profilace. Tento kandidát dále vyjádří motivační důvody, které ho vedou k přání vykonávat soudcovskou práci u Nejvyššího soudu včetně svých názorů na to, jakým způsobem plní Nejvyšší soud svoji zákonem stanovenou roli a jak chce k dosažení těchto úkolů osobně přispět. Předseda a místopředseda Nejvyššího soudu i členové kolegia mohou klást tomuto kandidátovi dotazy ke všem uvedeným předpokladům a hlediskům podstatným pro jeho působení u Nejvyššího soudu. Tento kandidát musí v rámci vystoupení před kolegiem Nejvyššího soudu mimo jiné prokázat široký právní rozhled a schopnost rychle vstřebávat právní informace ze všech potřebných právních odvětví.

O jednání kolegia, na kterém vystoupí a představí svoje názory na činnost a budoucnost Nejvyššího soudu kandidát, který pochází z mimosoudního prostředí, se vyrozumí prezident republiky i ministr spravedlnosti, kteří budou mít možnost se tohoto jednání zúčastnit, příp. na něj vyslat svého zástupce. V případě vystoupení kandidáta z řad kariérních soudců se takto vyrozumí pouze ministr spravedlnosti. Tím bude umožněno ministru spravedlnosti, příp. prezidentovi republiky, získat potřebné informace a podklady pro výkon jejich ústavních a zákonných pravomocí.

Na základě shora uvedených podkladů, hodnocení již absolvované stáže, vystoupení kandidáta na příslušném kolegiu, vyjádření soudcovské rady Nejvyššího soudu a výsledku jednání příslušného kolegia předseda Nejvyššího soudu rozhodne o dalším postupu směřujícím k případnému návrhu na přeložení kandidáta k výkonu funkce soudce u Nejvyššího soudu nebo směřujícím k návrhu na jmenování soudcem a přidělení kandidáta k výkonu funkce soudce u Nejvyššího soudu. V případě vyhodnocení, že kandidát nesplňuje stanovené zákonné předpoklady či shora uvedené požadavky pro přeložení nebo přidělení k Nejvyššímu soudu, bude kandidátovi sděleno zamítavé stanovisko.

Veřejnost bude o rozhodnutí předsedy Nejvyššího soudu vhodným způsobem informována.

V. Závěr

Vedení Nejvyššího soudu je přesvědčeno, že formulování jasných pravidel pro výběr vhodných kandidátů na soudce Nejvyššího soudu otevře výběrový proces širokému okruhu jak nejlepších soudců z řad justice, tak v případě mimořádných osobností i z ostatních právnických profesí. Nejvyšší soud si uvědomuje, že názorová pluralita je devízou, která prezentuje Nejvyšší soud jako otevřenou instituci, jejíž soudci jsou si vědomi toho, že musí být uznávanými osobnostmi respektovanými odbornou i obecnou veřejností, která má možnost ve smyslu těchto Pravidel se k jednotlivým kandidátům v nejširším možném rozsahu vyjadřovat. Celý proces hodnocení tak jistě přispěje k co nejkvalitnějšímu výběru kandidátů do soudcovské funkce u Nejvyššího soudu.

JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D. v. r.
předseda Nejvyššího soudu